

— Хемъ и пристилкитѣ си често поупирайте, далъ Господъ вода и надъ пѣтъ, и подъ пѣтъ, а сипунъ сѣ го е: Ама не земайте да хабите цѣлъ калѣпъ, но земайте отъ прашеца на сапуня; той по добръ испира. Па и рѣцѣтъ, и лицето си измивайте добръ; водата не е съ пари. Азъ не искамъ да се потърсѣтъ купувачитѣ отъ васъ, когато имъ теглитѣ захаръ, кафе; че и азъ не щѣ да ви гледамъ мускурляви. — Тамъ кантаря, виждате ли, че е пораждясълъ и не играе добръ, земате малко зехтинецъ (дървено масло) та го понамажете, но да не земате отъ чистия зехтинъ, но отъ онзи, дѣто е останалъ въ дѣното на купя. Азъ искамъ да се научите на чистина, да сте снисловни, да сте пѣргави на работа; искамъ дѣто сѣдна, дѣто стана, съ васъ да се хваля. И знаете ли че това е за ваше добро? Не искамъ да казватъ за васъ хората: я какви сѣ разсипници, какви сѣ мрженици, пачаври, хаймани, но искамъ всѣкой съ прѣстъ да ви показва, всѣки да казва: браво на дѣдо Димитровитѣ момчета. Искамъ, кога да е, когато излѣзете на своя работа, всичко да ви е срѣжки, всичко да ви спори, и богатство че и, пари.

По тоя начинъ дѣдо Димитъръ ги учеше на рѣдъ и спестяване. А за да потвърди думитѣ си, да ги втѣлни още по добръ въ паметъта на слугитѣ си, при това и на сина си, той ще въ празниченъ день да ги повика на около си, ще земе и Мирча на срѣща си, ще му даде панакидата, и ще го накара да прочете на всеуслишание слѣдующитѣ изречения, които той прѣдварително бѣ отбѣлѣзаль съ кръстче.

„Ако не се трудишъ додѣто младѣенъ, безъ риза ще устарѣешъ.“